

Egyesületi hírek

A 2000. november 16-i Küldöttközgyűlés határozatai

7/2000. (november 16.) sz. határozat

A Küldöttközgyűlés a Kitüntetési Szabályzatot a módosításokkal együtt egyhangúan elfogadta.

8/2000. (november 16.) sz. határozat

„Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése oly módon dönt, hogy Erdészcsillag Alapítvány néven alapítványt hoz létre és egyben kéri, hogy közhasznú szervezetként kerüljön az Alapítvány nyilvántartásba vételre. Az Egyesület biztosítja az alapítói vagyont, melynek összege 1 000 000,- Ft.

Az Alapítvány tisztségviselőinek az alábbi személyeket választja:

A Kuratórium tagjai: *Gémesi József* (egyben a Kuratórium elnöke), *Bak Julianna*, *dr. Magas László*, *dr. Szász Tibor*, *Wisnovszky Károly*.

Az Alapítvány Felügyelő Bizottságának tagjai: *Tóth Gábor* (a Felügyelő Bizottság elnöke), *Kolozsvári Ákos*, *Horváth Ferenc*.

Az Egyesület Küldöttközgyűlése feljogosítja az elnökséget arra, hogy a korábban az Alapítvány céljára elkülönített és jelenleg lekötött 1.000.000,- Ft-ot mindaddig felszabadítja, illetve a számláról vegye vissza, amíg az újbóli benyújtásához nem szükséges a számlára helyezés és újbóli igazolás csatolása a Bíróság felé.”

A Küldöttközgyűlés egyhangúan elfogadta.

9/2000. (november 16.) sz. határozat

A Küldöttközgyűlés a tagdíj, illetve az Erdészeti Lapok árának módosítását az alábbiak szerint egyhangúan elfogadta.

OEE TANÚSÍTÁSI RENDSZEREK SZAKOSZTÁLYA

A Szakosztály neve: OEE TANÚSÍTÁSI RENDSZEREK SZAKOSZTÁLYA

Szakmai működés köre:

A szakosztály olyan szakmai ügyekkel foglalkozik, amelyek az erdőgazdálkodóknál, fafeldolgozóknál, erdészettel és fafeldolgozással kapcsolatos szervezeteknél, intézményeknél kiépítendő, illetve már működő tanúsítási rendszerek és módszerek alkalmazásából fakadnak. Pl.:

- minőségirányítási rendszer (MIR),
- környezetközpontú irányítási rendszer (KIR),
- munkaegészségügyi és -biztonsági irányítási rendszer (MEBIR),
- információvédelmi irányítási rendszer (IVIR),
- erdő/fa eredettanúsítási rendszer (PEFC, FSC) stb.

A Szakosztály munkájában részt vehet minden OEE tag, aki a tanúsítási rendszerekkel kapcsolatban véleményt, tapasztalatot kér, illetve ad.

A Szakosztály célja:

- lehetőséget biztosítani működése szakterületén az ismeretek, tapasztalatok átadására, cseréjére,
- fórumot teremteni tájékoztatók szervezésével, a tapasztalatok értékelésével, közös szemlélet és megoldások kialakítására, valamint a szakmai és a magyar sajátosságoknak megfelelő folyamatos fejlesztésére,
- közreműködni a szakterületével kapcsolatos döntések előkészítésében,
- együttműködni más hasonló tevékenységi körű hazai és külföldi szervezetekkel.

Budapest, 2000. 10. 26.

Marosi György
szakosztályelnök
Iványi Miklós
szakosztálytitkár

*

Az Oktatási Szakosztály október 13-án tartotta az évi 3. rendezvényét, az Oktatási Fórumot. A rendezvény folytatása volt annak az egy évvel korábbi tanácskozásnak, ahol a szakképző iskolák ismertették munkakörülményeiket a szakma képviselőinek. Ezen a fórumon a szakma mondhatta el véleményét a szakoktatásról. Az összejövetelnek a Nyugat-Magyarországi Egyetem Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola adott helyet abból az alkalomból, hogy az is-

	Tagdíj	Tagdíj+EL	Erdészeti Lapok
Nyugdíjas, tanuló, katona, GYED	300,-	1500,-	
Aktív dolgozó	1200,-	3000,-	
Piaci értékesítés			5100,- (ÁFA-val)
Pártoló jogi tag			3900,-
Jogi tag			3900,-

Befizetési határidő minden év március 15.

Szakosztályi hírek

OEE Tanúsítási Rendszerek Szakosztálya alakult október 26-án, amely az erdőgazdálkodóknál, az erdészettel és fafeldolgozással foglalkozó szervezeteknél elősegíti a tanúsítási rendszerek alkalmazását.

JEGYZŐKÖNYV

Felvéve: 2000. 10. 26-án Budapesten az OEE hivatalos helyiségében

Jelen vannak: az OEE Tanúsítási Rendszerek Szakosztálya alapító tagjai közül 19 fő, valamint: *Ormos Balázs* OEE főtitkár

Az alakuló ülésen az alapító tagok jegyzőkönyv-vezetővé *Bogdán Józsefet*, szavazatszámállóvá *Németh Sándort* és *Horváth Szilárdot* választották meg, a

jegyzőkönyv hitelesítésére *Oláh Tibort* kérték fel,

szakosztályelnökké az aktuális választási ciklus idejére: *Marosi Györgyöt* 19 szavazattal

szakosztálytitkárrá az aktuális választási ciklus idejére: *Iványi Miklóst* 19 db szavazattal választották meg.

A tagok megvitatták és elfogadták a Szakosztály szakmai működési körét, a Szakosztály célját és 2001 végéig szóló Munkatervét.

Oláh Tibor

hitelesítő

Bogdán József

jegyzőkönyv-vezető

kola ezen a napon ünnepelte soproni működésének 50. és fennállásának 115. évfordulóját.

A Fórumon bevezető előadást tartott *Káldy József*, a Mecseki Erdészeti Rt. vezérigazgatója és *Tibanyi Gyula*, a Zalaerdő Rt. személyzeti vezetője.

Káldy József ismertette a frissen végzett szakemberek működésének jogi kereteit, kiemelte, hogy a nemzet értékei között egyre fontosabb tényező a lakosság iskolázottsága. Elmondta, hogy az iskolák nevelőtestületei az elmúlt évtizedekben átalakultak, az önkormányzati fenntartás nem kedvez az erdészeti szakképző intézményeknek. Hátrányos, hogy a korábban tiszta profilú iskolák ma több szakmát oktatnak. A szakmában ugyanezen idő alatt megváltozott a fizikai dolgozók státusa (saját dolgozó helyett vállalkozó), és kevesebb erdész technikusra van szükség. Említést tett a magánerdő-gazdálkodás szakember-elátottságának kérdéséről. A részvénytársaságoknál megjelent a minőségbiztosítás, a környezetirányítási rendszerszemlélet, növekedett a hatékonyság. Mindez a vállalatok részéről a következő igényeket támasztja a kibocsátott szakemberekkel szemben: Legyenek jó szakemberek, legyenek képesek tovább tanulni, erősödjön a gyakorlati tudásuk és a képességük az önképzésre, legyenek többlet jogosítványokkal rendelkező sokoldalú emberek. A nevelési tevékenység során az iskolák fordítsanak gondot a kommunikációs készség, a felelősségérzet, az önbecsülés, a céltudatosság fejlesztésére és összességében pozitív, alkalmazkodó személyiségeket adjanak a szakmának.

Tibanyi Gyula elmondta, hogy a 21. század fejlődését az emberi elme biztosíthatja. Külön tárgyalta a szakképzés három szintjét. A szakmunkásképzésben jellemző, hogy a végzetek ma már nem alkalmazottként, hanem vállalkozóként jelentek meg az erdőgazdaságoknál. Ugyanakkor az rt.-k vagyonával és gyakran az rt. által biztosított technikával dolgoznak. A tanulóknak sokoldalú szakmai képzést kell nyújtani, kapjanak kellő ismereteket a vállalkozásról, rendelkezzenek vállalkozási készséggel. A képzés színvonalát elfogadhatónak tartja, de az elhivatottság növelését fontosnak ítéli. A technikusképzésben ő is problémának tartja a túlképzést és az elhelyezkedési lehetőségeket, valamint a magánerdők szakember-ellátottságát. Kiemelte a számítástechnika, a nyelvi képzés fontosságát és a vadászati képzés erősítését (önállósítását) tartja szüksé-

gesnek. Mindkét képzési szinten a tiszta profilú iskolák mellett foglalt állást. Az előadó kevésbé tartja problematikusnak a mérnökképzést.

A két előadást élénk vita kísérte. Hozzászólók voltak *dr. Kondor Antal*, *Fröblich András*, *Horváth Ferenc*, *Simon László*, *Ormos Balázs*, *Kiss Vince*. Az összefoglaltakon kívül szó esett a szakképzési hozzájárulások kérdéséről, illetve utána meg tárgyalásra kerültek a Szakosztály esedékes gondjai is.

Dr. Folcz Tóbiás

*

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőművelési Szakosztálya, a PRO SILVA HUNGARIA közhasznú társadalmi szervezet és az Állami Erdészeti Szolgálat Egri Igazgatósága szervezésében két autóbusznyi, a természet szerű erdők iránt érdeklődő 88 kolléga (erdőgazdálkodó, tervező, felügyelő, oktató, természetvédő, botanikus) vett részt 2000.

A csoport a Cserna-völgyről hallgatja az ismertetést

Újulatolt folt az őserdőben

Dr. Sonnevend Imre felvételei

cseres erdőállományaival. A két évvel korábbi Pro Silva tanulmányúton (beszámoló az Erdészeti Lapok 1999. márciusi számában) látottakhoz képest a végvágások jó újulatok mellett előrehaladtak. Most a legnagyobb élményt a fajgazdag sűrűségek jelentették. Közlekedési nehézségeink miatt ránk esteledett, így a Lugos határában (Lugolej) lévő magyar tölgyesekre már nem jutott idő. Sajnáljuk, mert az erdészet vezetője, *Tóth Ferenc* úr, aki a tanulmányút szervezésében is nagy segítségünkre volt, színvonalas anyaggal készült szép és szakszerűen kezelt erdeinek bemutatására. A Lugos melletti Ana Lugojana étteremben elfogyasztott hangulatos vacsora után már sötétben utaztunk a Szörényi-Érchegység legkiemelkedőbb csúcsára, a Semenire (1446 méter), ahol egy turistaszállóban aludtunk.

A vasárnapi őserdei túra kimerítő és élményekben gazdag volt. A Néra-völgyi erdőrezervátumban bizonyítottan 1916 óta nem végeztek semmiféle erdészeti beavatkozást. A közel ötezer hektáros védett területen szabadon fejlődnek a hatalmas bükk ősfák (160–350 évesek), s a köztük keletkező lékekben, foltokban csodálatosan újul az erdő. Mintegy fényes cáfolatú azon elképzelésünknek, hogy nélkülünk a közép-európai erdők összeomlanak, s hátrázott érvként azokhoz a gondolatainkhoz, melyek szerint nekünk az erdő életét, működését kell törekednünk minél alaposabban megismerni, tevékenységünket ehhez igazítani. Szíves vendéglátás után herkulesfürdői szállásunkra utaztunk.

Hétfő délelőtt a Cserna-völgyi természetvédelmi területet tekintettük meg. Ebben a hatalmas mészkőszurdokban különleges, délies növénytakarások borítják a meredek sziklafalakat, őshonos a feketefenyő (bánáti változata). Herkulesfürdőn a római és a mai fürdőkultúrával ismerkedtünk, s megtekintettük a Monarchia idején emelt, most éppen felújításra váró palotákat a főutcán. Itt köszöntünk el a Resicai Erdőgazdaság munkatársától, Florin úrtól, aki kollégáival együtt utunk második felében szakmai vezetésünket és ellátásunkat biztosította. Húsz kilométer utazás után Orsova mellett megpillantottuk a Dunát, majd Vaskaputól, utunk legutolsó pontjáról elindultunk hazafelé. A szerbiai hidak bombázása miatt átmenetileg nem hajózható, itt a már hatalmas folyó lenyűgöző látványt nyújtott.

Fáradtságos túránk hétfő este könnyű határátkeléssel ért véget. A kirándulás

bátor vállalkozóit összeköti a 25 kilométeres gyalogtúra teljesítménye, a szakszerűen kezelt magyar tölgyes és a kezeletlen, de a természet törvényei szerint impozánsan fejlődő bükkös őserdő élménye. Magyar erdőművelőknek mégis a legfontosabb bánáti tapasztalat az lehet, hogy a vadeltartó képesség és a vad-sűrűség összhangba hozható vadgazdálkodás, vadászat és ragadozók együttműködése eredményeképpen.

Bús Mária

*

Az OEE *Gépesítési Szakosztály* 2000. október 18-án a KAPOSGÉP Szolgáltató és Gépgyártó Kft.-nél tartott ülést.

Az ülés résztvevőit köszöntötte *Szliczki József*, a kft. ügyvezető igazgatója, aki ezt követően tájékoztatást adott a KAPOSGÉP Kft.-ről az alábbiak szerint:

A KAPOSGÉP Szolgáltató és Gépgyártó Kft.-t 1991-ben alapították. A kezdeti években fő tevékenységük a javítás, a karbantartás és a szolgáltatás volt. 1993-ban az anyavállalat megszűnésével átvették annak fő profilját: a darugyártást, a homlokrakodó-gyártást, valamint az ezekhez kapcsolódó hidraulikus munkahengerek és tömlők gyártását. Az átvétel során megvették a rajzdokumentációkat, a technológiát és a gyártóeszközöket is. A szellemi termékek átvétele az 1970–1990 közötti időszakban létrehozott termékek részletes rajzdokumentációit (egy alkatrész egy rajz rendszer), műszaki leírásait, technológiai utasításokat, műveletterveket, gépkönyveket, alkatrész-katalógusokat érintette. A megvásárolt speciális szerzőgépek, összeállító és hegesztőkészülékek a gyártásban nagy jelentőségűek, mivel az elmúlt 20 év darugyártásának tapasztalata testesül meg ezekben az eszközökben. Szintén átvették a daruk, a homlokrakodó gépek funkcionális és munkavédelmi vizsgálatait tartalmazó intézeti jelentéseket, munkavédelmi minősítő bizonyítványokat, tanúsításokat. Ezeket a vizsgálatokat a TÜV Hannover (szakmai elődje a KÖTUKI) és az FVM-MI (szakmai elődje a gödöllői Mezőgazdasági Gép-kísérleti Intézet) végezte. Azon termékek gyártása, melyet nem vettek át, megszűnt (UNIRAK, AR-61, teleszkópgémes rakodó stb.).

A gyártás újraindítása 1993–94-ben kezdődött. Először homlokrakodógépet, darufődarabokat, munkahengereket, tömlőket és munkaeszközöket gyártottak, majd később komplett darukat is. Ma már ehhez megfelelő szemé-

lyi állományuk (mérnök- és szakmunkásgárdával) van, másrésről a forgóeszközök volumenében elérték azt a szintet, amelynél már sorozatokat lehet indítani. Hagyományos termékeiken több korszerűsítést hajtottak végre (vezérléstechnika, szűrőtechnika, hajtás, szivattyú stb.), és ezekkel megjelentek a piacon. Egyre több nemzetközi, országos, regionális kiállításon vettek részt. Új termékek fejlesztését is célul tűzték ki, melyet folyamatosan meg is valósítanak. Az erdőgazdálkodás számára kifejlesztették a KCR-70-es darucsaládot, illetve a hozzáilleszkedő E-45-ös rönkmarkolókat. Új termékeiket a legkorszerűbb fejlesztési irányvonalaknak megfelelően alakították ki. Ezen termékek azóta a faanyagrakodásban már bizonyítottak. Kifejlesztették a legújabb KCR-70L darutípust is, melynek vizsgálatai napjainkban fejeződnek be.

Az 1998-as évben megjelent a 21/1998-as IKIM rendelet, amely a gépek biztonságával foglalkozik, és a 89/392 EU-direktíva irányelveit veszi figyelembe. E rendelet hatására több jelentős változtatást kellett bevezetniük mind az újabb, mind a régebbi gépeiken. Ezeket a változtatásokat a Mannesmann-Rexroth Kft.-vel közösen sikeresen végrehajtották, így a rendelet hatályba lépésének idejétől a teljes termékpalettájukat az új CE jelzéssel hozzahatják forgalomba.

Napjainkban is további gyártmányfejlesztéseik vannak folyamatban, és elkészítik cégük stratégiai tervét, amely az elkövetkezendő öt évre jelöli ki a fő fejlődési irányokat a gyártmányfejlesztés, a gyár- és a gyártásfejlesztés területén. Az erdőgazdálkodás számára a terveikben szerepel egy nagyobb, új 100 kNm-es darucsalád a hozzáilleszkedő markolóval, valamint egy új 40 kNm-es darucsalád rönkmarkolóval és egy nem hajtott rönkszállító pótkocsi elkészítése. A piaci igények felmérése jelenleg folyik, és az ennek alapján kifejlesztett termékek megjelenése folyamatos lesz.

Vállalatuk szempontjából igen kedvező, hogy a vezetőség hosszú távú célkitűzéseinek megvalósítását a tulajdonosi háttér támogatja, hiszen a vezetőség és a tulajdonosok azonos személyek, így a célkitűzések természetesen egybeesnek. Cégük teljes egészében magyar magántulajdonban lévő vállalkozás. Tevékenységüket közel 10 éve végzik, mely időszak alatt folyamatosan növelték árbevételüket és mindig nyereségesek voltak. Fennállásuk 10 éve

alatt hitelt nem vettek fel. Bevételeik 90%-a gépgyártásból származik. Napjainkban kezdték meg a legújabb minőségirányítási rendszer, az ISO 9001:2000 kiépítését, mely munka várhatóan 2001-ben fejeződik be. A gyár és a gyártásfejlesztés területén szerelő-, festőműhelyek és raktárak építését, bővítését tervezik.

A közelmúltban megrendezett OMÉK 2000 kiállításon munkájuk elismeréseként termékdíjban részesültek (KCR-70L, E-45). Az elkövetkezendő évekre optimistán tekintenek, hiszen termékeik keresettek, jó minőségűek, és áraik – azonos teljesítményadatok mellett – kiemelkedően a legkedvezőbbek.

Ezt követően *Varsányi András* fejlesztési és minőségügyi vezető szolt, aki részletesen bemutatta a kft. legújabb termékeit.

A következőkben *Kiss László* termelési főmérnök és a Mannesmann-Rexroth Kft. munkatársai (*Szalai Zoltán, Hermán Lajos és Szőke Gábor*) mutatták be a gépekre kerülő hidraulikus elemeket, rendszereket.

A délelőtti tanácskozás zárásaként *ifj. Szliczki József* kereskedelmi vezető és *Pongrácz István* ügyvezető igazgató (Agriconsult Kft.) adott tájékoztatást a kft. kereskedelmi tevékenységéről és a pénzügyi finanszírozás lehetőségeiről.

A napirendi pontok vitájában *dr. Horváth Béla, Majtényi László, Markó Gyula, dr. Mátrabérczi Sándor* és *Sásdy Ottó* vett részt.

Ebéd után üzemlátogatásra került sor, melyen a kft. termékeivel és üzemével ismerkedtek a résztvevők.

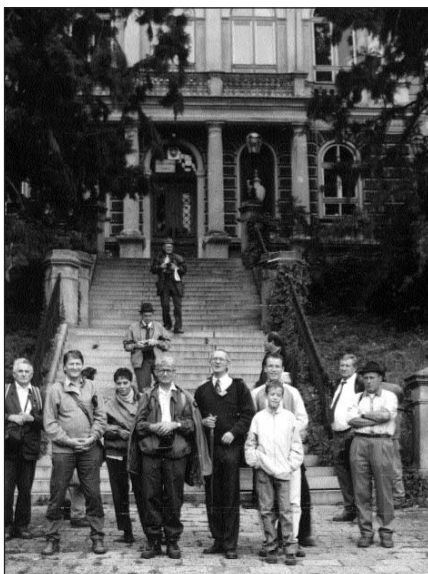
A jól sikerült rendezvényen – melyért köszönet illeti a KAPOSZÉP Kft.-t – összesen 29-en vettek részt.

Dr. Horváth Béla
szakosztályelnök

*

Az OEE Erdészettörténeti Szakosztályának kezdeményezésére tanulmányutat és emléktúrát szerveztünk Selmecbányára és környékére, egyúttal részt vettünk a közeli Szentantál községben Szent Hubertus nap alkalmából évről évre megrendezésre kerülő vadásznapon.

Utazásunkhoz nem választhattunk volna szakavatottabb kalauzt *dr. Oroszi Sándornál*, az Erdészettörténeti Szakosztály elnökénél. Ők, *dr. Barta Dénes* már 1991-ben összegyűjtötték a selmeci Bányászati és Erdészeti Akadémiára vonatkozó tudnivalókat, és az Erdészettörténeti Közleményekben

„Selmec, Selmec, sáros Selmec” címen kifejezetten erdészek számára szerkesztett útikönyvet adtak közre.

Selmecbányát joggal nevezhetjük a magyar műszaki felsőoktatás egyik bölcsőjének. Ez a város a magyar bányászok, erdészek, kohászok számára több, mint egyetemi karuk korábbi helyszíne, hiszen Selmec valamennyiünk számára egy ma is élő legenda. Itt gyökereznek és innen ágaztak szét az egyetemi évek hangulatát meghatározó diák hagyományok, és talán innen származtatható a ma már sokszor annyira hiányzó szakmai összetartozás és szolidaritás érzése, mely korábban oly mélyen hatotta át az egész erdész társadalmat.

Gazdag úti programunk során megtekintettük az 1751-ben barokk stílusban épült impozáns kálváriát, bejártuk az Akadémia régi székhelyét, felkerestük a régi diákélethez kapcsolódó helyszíneket, meglátogattuk Selmecbánya értékes műemlékeit, az Óvárat, a Leányvárat, barangoltunk a kisiblyei botanikus kertben és tanulmányi erdőben, bányabejáráson vettünk részt egy régi érlelőhelyen kialakított bányászati múzeumban.

Selmecbánya középkori nemesfém-bányászatának köszönhető gazdagsága folytán bámulatosan színvonalas történelmi emlékek sorával rendelkezik.

A szocializmus éveinek lehangoló elhanyagoltsága után örvendetes módon megindult az értékes műemlékek helyreállítása.

A Selmecbánya melletti Szentantál községben szeptember közepén évről évre megrendezik a Szent Hubertus vadásznapot, melynek helyszíne a XVIII. században épült és eredeti állapotában fennmaradt Koháry-Coburg kastély és a hozzá tartozó pompás angolpark. A

kastély pompás trófeái, vadászati gyűjteménye, az itt berendezett erdészeti múzeum méltó keretet adnak az érdekes programokkal, kirakodóvásárral tarkított vadásznapi eseménynek, mely a legjelentősebb vadászati rendezvény Szlovákiában.

Mi elsősorban a szakmai vonatkozásokat kerestük, de lehetetlen volt nem észrevenni, hogy Selmecbánya és környéke gazdag kultúrtörténeti értékei, gyönyörű természeti adottságai és a környező tórendszer által nyújtott üdülési lehetőségek révén milyen ideális hely családi nyaralások, kempingezés céljára is.

Emellett szót Budapesthez viszonyított közelsége és viszonylagos olcsósága is.

Az Erfa-Tours utazási iroda gondos szervezésének és elsősorban dr. Oroszi Sándor szakszerű vezetésének köszönhetően az utazás résztvevőinek valóban maradandó élményben lehetett részük.

Béni Kornél

az Erdészettörténeti Szakosztály titkára

Látogatás felvidéki testvériskolánkban

A selmecbányai Leányvár előtt

Az ászóthalmi Bedő Albert Erdészeti Szakiskola tanári kara – a Szakképzés 2000 Alapítványhoz benyújtott sikeres pályázata támogatásával – a családtagokkal kiegészülve 2000. július 9–13. között tanulmányutat szervezett Szlovákiába. Céljaink között szerepelt az ország néhány kiemelkedő természeti értéke mellett a múlt század végén alapít-

tott Liptóújvári Erdőőri Szakiskola felkeresése is.

Vasárnap kora reggel, kicsit borongós időben indultunk útnak szálláshelyünk, Selmecebánya felé. Útközben az első hosszabb megálló a szentantali kastélynál tartottuk. A kastély érdekessége, hogy az év jeles számainak megfelelően 4 kapuja, 12 kéménye, 52 szobája és 365 ablaka van. Faipari, vadászati és természetvédelmi kiállításai mellett régi berendezéseinek nagy része is feltűnő épségben maradt meg. Késő délután értünk Selmecebányára. Szállásunk az ottani erdészeti középiskola új kollégiumában volt.

Másnap Selmecebánya nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Meglátogattuk a Leányvárat, az Akadémiát, megcsodáltuk öreg, ápolt parkját, majd utunk Zólyomra és Besztercebányára vezetett. Kedd reggel korán útnak indultunk. Utunk első állomása a dobsinai jégbarlang volt, majd a Magas-Tátra felé vettük az irányt. A változékony időjárás ellenére sikerült lanovkával az 1750 méter magasan lévő Encián megállókig feljutnunk.

Hazafelé szakadó esőben megtekintettük a Liptóújvári Erdőőri Szakiskolát.

1796-ban itt szervezték meg Európa első erdészeti iskoláját, ahol 1815-ig német nyelven oktattak. Így az iskola 1996-ban már fennállásának 200 éves évfordulóját ünnepelte. Az 1879-es I. Erdőtörvényt követően az akkori Magyarországon négy erdőőri szakiskolát létesítettek. Közöttük sorrendben harmadikként 1886-ban nyitotta meg kapuit a liptóújvári. Első igazgatója *Benkő Rudolf* volt. Az iskola ma már modern épületegyüttesbe költözött. A szépen rendben tartott öregiskola falán szlovák nyelvű emléktábla található.

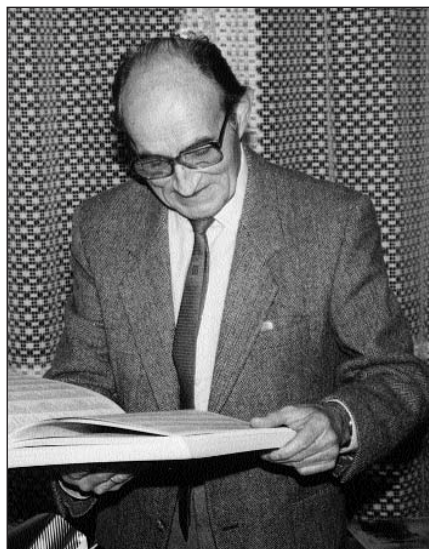
Szerdán Nyitra, majd Pöstyén nevezetességeivel ismerkedtünk. Csütörtökön hazaindulás előtt még Selmeceben megcsodáltuk Közép-Európa egyik legszebb kálváriáját, majd folytattuk utunkat hazafelé.

Andrési Pál

Dr. Pagony Hubert 75 éves

Dr. Pagony Hubert 2000. november 7-én töltötte be 75. életévét.

Erdész családban született, Surdon, ahol ma is működik az édesapja által alapított exóta faiskola. Apai ágon valamennyi őse erdész volt, a természet, az erdő szeretetét és tiszteletét már gyermekkorában megtanulta. Általános iskoláit Surdon végezte, majd Nagykanizsán a piarista gimnáziumban folytatta tanul-

mányait. A gimnázium első 4 évét magántanulóként végezte, majd 4 évet rendszeres hallgatóként tanult. Jeles érettségi vizsga után beiratkozott a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya, Kohó és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki Osztályába. 1943-ban volt „balek”. Első nyári gyakorlatait Marosvásárhelyen, Szászrégenben, Görögországban és Désen töltötte. Erdélyből az utolsó vonatok egyikével, a vagon tetőjén kuporogva tudott hazamenekülni, majd megkezdte a harmadik szemesztert. Befejezni már nem tudta, mert a háború végképp összekavarta az eseményeket. A 110. Erdősítési Kirendeltség parancsnokságán mint műszaki rajzoló szolgált, és ezzel az egységgel kikerült Ausztriába, végül Deutschlandsberg mellett orosz hadifogságba esik. Három és fél évi hadifogság következett, ahonnan 1948 nyarán tért haza. Tanulmányait folytatva, 1951-ben jeles erdőmérnöki diplomát szerzett.

Első munkahelye a Szombathelyi Erdőgazdaság Csákánydoroszlói Erdészete, ahol a nádasi üzemegeység helyettes vezetője. Közben megpályázta és elnyerte az Erdővédelemtani Tanszék tanársegédi állását. Az egyetemen került először kapcsolatba a növénykórtannal, a gombák világával, itt kezdődött sikeres mikológiai pályafutása. A tanszék akkori vezetője *Haracsi Lajos* volt. A kutatómunka első szép eredménye „A nyárfá algesztje” című kandidátusi értekezés, 1957-ben. E témakörben jelentek meg első publikációi. 1960 decemberéig az egyetem oktatója, adjunktus. Az 56-os forradalom viharában az oktatói gárda egy része külföldre távozott, ezért az itthon maradtokra hárult más tanszékek munkája is. Éveken át ellátta az Erdőtelepítési és az Erdőművelési Tanszékek feladatait is.

1960-ban megalakult az Erdészeti Tudományos Intézet önálló Erdővédelmi és Vadgazdasági Osztálya. Alapítója és 25 éven át vezetője *Pagony Hubert* volt. 1981-ben megszerezte a tudományok doktora fokozatot a TMB-hez benyújtott és sikeresen megvédett

Jelentős kutatósszervezői tevékenységének köszönhetően az osztályt mint az ERTI egyik legjobban működő kutatóhelyét adta át utódjának. 1986-ban, 60 éves korában nyugdíjba vonult.

A nyugdíjas években változatlan lendülettel dolgozik tovább, az Erdővédelmi Osztály megbecsült dolgozója, szaktanácsadója. Ebben az évben, 75 évesen készítette el az ERTI épület tetőszerkezetének faanyagvédelmi vizsgálatát.

Gazdag kutatói pályafutása során mintegy 140 dolgozata jelent meg. Társ szerzője a két kiadást is megért és nívódíjas Faanyagvédelem című egyetemi tankönyvnek. Szinte valamennyi monografikus nagy kiadványban (A magyar nyárfatermesztés, A fenyők termesztése, A tölgyek, Erdőművelés I-II.) az erdővédelmi fejezetek az ő nevéhez fűződnek. Szerkesztésében látott napvilágot az Erdei károsítók képes határozó című kézikönyv. Lelkes szervezője volt az Erdővédelmi Figyelő-Jelzőszolgálati Rendszernek, amely egyébként 1967 óta folyamatosan üzemel, és a rendszer részét képező fénycsapdahálózat egyedülálló a világon. Több erdővédelmi módszer kidolgozása is a nevéhez fűződik: A fenyő tűkarcgomba (*Lophodermium* spp.) ellen ma már sikeresen tudunk védekezni, a gyökérrontó tapló (*Heterobasidion annosum*) fertőzést pedig meg lehet előzni az általa kifejlesztett és szabadalmaztatott biopreparátum alkalmazásával. *Pagony Hubert* nevéhez kapcsolódik az „Erdővédelem Komplex Rendszerének” kidolgozása, amire épül tulajdonképpen az EVH monitorozó rendszere is. Az elmúlt két évtizedben behatóan foglalkozott a „tölgypusztulás” jelenségével. A sokat hangoztatott savas esők elmélettel szemben ő a vízháztartási zavarok által indukált káráncolatok kialakulása mellett tört lándzsát – helyesen.

Színvonalas munkája elismeréseként több kitüntetésben is részesült:

Intézet Kiváló Dolgozója

Erdészet Kiváló Dolgozója

Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés

Vadas Jenő-emlékérem

Munkaéremrend Arany Fokozata

Carolus Clusius emlékérem

Dr. Pagony Hubert 75. születésnapja alkalmából az egész erdésztszadsadalom nevében sok boldogságot, erőt,

egészséget és hosszú életet kívánunk. Kérjük a jó Istent, hogy tartsa meg közöttünk a címzetes egyetemi tanárt, a bölcs tudóst, a szigorú vezetőt, a jó kollégát, mindnyájunk kedves Hubi bácsiját!

Emlék kopjafa

A Pilisi Parkerdő Rt. Pilismaróti Erdészetének kollektívája szeptember 29-én kopjafát állított *Kristófcsik Ottó* (1948–2000) március 31-én elhunyt erdész kollégájuk emlékére a Körtvélyesi erdészkerületben, ahol *Fehér Norbert* tartott rövid megemlékezést.

“Szeretettel köszöntelek Benneteket a Körtvélyesi kerület szívében, a Dókaréti fenyesben!

Nemes szándékú, erdészeti kollektívát összekovácsolni kívánó erdészvezetőnknek köszönhetően kialakult és lassan hagyománnyá válik, hogy a rohanó világ feszített munkatempóját megtörve egy-egy alkalommal, más-más kerületben baráti, erdésztalálkozó kerülnek megrendezésre.

Ugyan kissé szomorúsággal tölti el szívemet az a tény, hogy ebben a kerületben egy fiatalon elhunyt remek kolléga, előd síremlékénél kezdődik az említett összejövétel, ugyanakkor büszkeség hat át, mert olyan erdész kopjafája mellett állhatok, aki a pilismaróti erdészeti történetében talán először, halálában is az erdőt választotta. Bizonyára tudjátok, hogy Oszi mindenkor kívánsága az volt, hogy halála esetén hamvait a Körtvélyesi kerületben szórják szét. Néhányunkban megfogalmazódott az a gondolat, hogy egy ilyen kiváló kollégának, mint amilyen az Ottó volt, kötelességünk valami maradandó emléket állítani.

Szinte valamennyien dolgoztatok vele, ismertétek, és tudom, hogy szerettétek őt, ezért fontosnak tartom, hogy tudjátok, hol alussza örök álmát, hogyha erre hoz utatok, meg tudjátok állni egy percre és emlékezetekbe idézhesétek a jó barátot, odaadó kollégát, Oszit, aki szerette az erdőt, a hivatását és szeretett köztetek lenni.

Végül egy egy olyan verssel szeretnék tisztelni Ottó előtt, amelyet talán ő maga is választott volna Kiss József tollából:

Tiétek a sár, mi rám tapadt,
Az eget vívó harc alatt;
Enyém az elbukás csupán
A betevő falat után.

Királyok torán, mi megmaradt,
Homérnak dobták a csontokat:
Ti, a görögnél görögebb,
A csontot is fölszeditek.

Királynak jöttem, úgy küldetém,
S koldusként megyek el innen én;
De sírkövemen szép szavak
Sokat, nagyot tódítanak.

Hazugság mind. – Ami igaz
Soha sírkőre nem vésik azt,
Ha én írhatnám, másképp írnám,
Szomorú lelkem belesírnám:

Szabad zsákmány volt a hazában,
Kitagadott, szegény, hazátlan;
A sír tán nyugtot ad neki,
De lehet, hogy az is kiveti.

Fehér Norbert

Juhász Lóránd erdőmérnök 1923-2000. november 27.

Juhász Lóránd erdőmérnököt Veszprémben és országsszerte sokan ismerték és szerették. Nagy tudású kollégánk volt, ugyanakkor csendes, visszahúzó egyéniség.

A veszprémi Alsóvárosi temetőben 2000. Szeptember 8-án nem csak volt

munkatársai és barátai vettek búcsút tőle, hanem a református egyház hívei is.

Hosszú éveken át presbitere és kántora volt a református gyülekezetnek, vállalva az ezzel járó mellőzést: felügyelői munkakörből terepi erdőrendezővé való “előléptetést” is. Egyetemi tanulmányait a háború szakította meg. A hadifogságban angol tudását társai érdekében kamatoztatta. Jellemzően magára nézve nem használta ki ezt a lehetőséget. Tanulmányai befejeztével 1951-ben a Bakonyba került, a Zirci Állami Erdőgazdaság alkalmazta. Második erdőművelési előadóként dolgozott. 1954. augusztus 1-től Veszprémben erdőfelügyelő lett a Győri Erdőrendezőség munkatársaként. Az erdőfelügyelői munka hőskora volt ez.

Az 1968-ban alakult Veszprémi Erdőrendezőség kirendeltségénél csoportvezetőként tevékenykedett. A termőhelyfeltárás legnagyobb tudású szakemberének tartottuk. Az erdőt ismerte és szerette, igyekezett rendezői munkájában a legnagyobb pontosságot elérni. Létrehozója volt Veszprémben a Mikológiai Szakosztálynak. Megyészerte a gombaismeret szakembereként ismerték.

A fiatal kollégákat minden erejével és tudásával igyekezett átsegíteni a munkába állás nehézségein.

Mindig mindenkihez volt egy jó szava. Ha munkatársai színházba készültek, s nem volt aki vigyázzon a gyerekekre, bátran fordulhattak Lórihoz. Nemcsak a gyerekek őrzését vállalta, hanem szép mesékkel le is kötötte a figyelmüket. Mindig volt a zsebében egy-egy alma, dió, cukorka. Ha ismerős gyerekekkel találkozott, örömet szerzett nekik. Juhász Lóránd kollégánk elmúlásával ismét szegényebbek lettünk egy meghatározó egyéniséggel.

Mészáros Gyula

Kereszt

Az élet furcsán összetett.
Keressük meg a keresztet,
a kiindulópontokat.
Mert kereszt alatt születünk,
mindvégig keresztet cipelünk.
Különböző keresztet,
szájkásak és nehezek.
Feketék és fehérek.
Kereszt alatt halunk meg.

Ürményháza, 1999 július
Soós Klára